

1722.

1. Kestnerus, Hen. Ernestus: De usuris perigaudentibus
privilegiis cum sorte in concurren creditorem.

1724.

1. Beckhauson, Joann. Rudolphus, jur. prof. ord: Praesens
in a, quo et orationem in aug. Curia Danica
Wippermanni inserta.

2. Bierlingius, Fredericus Gustavus: Compectus Illustris
cum inter S. M. T. comites et ordinem equestrem
immediatam gl'iositatem controversiarum
Rec.
Berolici 1725

3. Wippermann, Conradus David: De necessariis reparatis
studiorum veritatis

1725

1. Postel, Fredericus Moricus: Vindiciae juris regii
I. Jan. VIII. anpositi

1726.

1. Postel, Fr. Moricus: De conditionis sine causa
fundamento et um.

1726

2. Pestel, Fredericus Ulricus: *Utrum unus testis faciat
testamentum locum.* ?

3. Zoll, Jacobus Henricus: *De litis expensas una confessione*

1728.

1. Pestelius, Fredericus Ulricus: *Programa, quod ad Disser-
tationem publicam Henrici Rogge inriat.*

2. Pestel, Frid. Ulricus: *De justa hereditatione
biterorum jure Hamburgensi.*

1729.

1. Furstenan, Jo. Hermann: *Theses medicae inaugurales.*

2. Pestel, Frid. Ulricus: *De cautione usufructuaria
nec a testatore nec a iudice pauperi remittenda.*

1731.

1. Henckens, Fran. Engelb.: *De idololatria deo his
numquam precebus innocue adiuvata.*

1732,

1. Pestel, Fridericus Moricus: De lege Anasteriana

1733.

1. Pestel, Fridericus Moricus: De cauta applicatione
anionatis: surrogata sapit naturam ejus,
cui est surrogatum

2. Pestel, Fridericus Moricus: De usu pratico capitis
diminutionis medicae.

1734.

1. Pestel, Frid. Moricus: De relaxatione jurisjurandi
dolo malo elicitum.

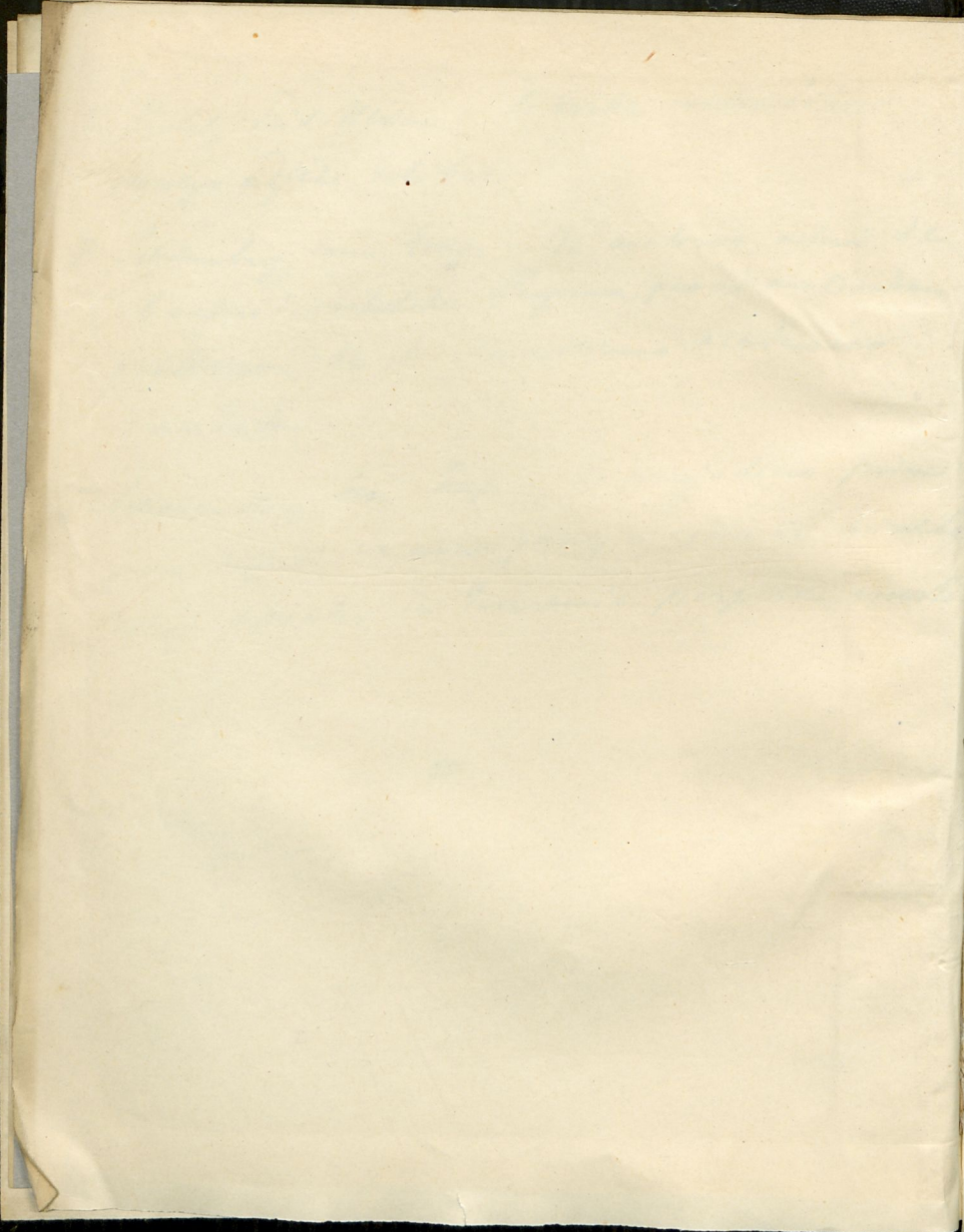
1735

1. Pestel, Fridericus Moricus: Lenientur in observa-
tionum juris circa homicidium dolosum
ejusdemque poenam.

2. Pestel, Fridericus Moricus: De legatis ex imperfectis
testamentis relicta praestandis vel non
praestandis.

1735

3. Pestel, Frid. Merian: De archa contractibus
vulgo affixi solitis.
4. Schramburg, Thom. Gropf: De auctoritate veteris de
beneficiorum vetustate. Programma, quo et audientiam
oratorum: de Mackis, velleius academico.
iurista
5. Schramburg, Thom. Gropf: De praesidio privatorum
imperii ex usu juris occidenti ab utroque
vniuersitate in Germania perperam asserto.

M. F. Holman de Paris

RECTOR
ACADEMIAE HASSO-SCHAUVENBURGICAE
D. IOANNES ARNOLDVS
BARCKHAVSEN

IVRIVM PROFESSOR ORDINARIVS ET CONSILIARIVS
LIPPIACVS

VT
ORATIONI INAUGVRALI
DE

NECESSARIIS REQUISITIS STVDIOSI
VERITATIS

QVAM
VIR CONSVLTISSIMVS ET EXCELLENTISSIMVS
CAROLVS DAVID WIPPERMANN

IVRIS PROFESSOR ORDINARIVS
OFFICIVM

SACRO MANDATO SIBI CONCREDTVM
FELICI OMINE EXORSVRVS

IN AVDITORIO MAIORI

DIE IV FEBRVARII clo lccc XXIV

PVBLCICE RECITABIT

BENEVOLAM AVDIENTIAM FACIANT

PANEGYRIMQVE HANC ACADEMICAM SPLENDIDIOREM
REDDANT

VTRIVSQVE REIPVBlicAE PROCERES LITTERARVM

FAVTORES CIVES ACADEMICOS OMNI STVDIO HV.

MANITATE ADFFECTV OFFICIOSE ET PERA-

MANter INVITAT PROVOCAT.

MANIER INVITAT PROVOCAT.
MAJORES CIVES ACADEMICOS OMNI STUDIO INV.
TRIVIOVE REIPUBLICAE PROCESSES LITTERARVM
REDDANT
INTEGRITATE HANC ACADEMICAM SPLENDIDIOREM
BENEVOIAM AUMENTIAM FACIANT
PUBLICE RECITANT
DIE IV FERRVARIJ MDCCCXXXIV
IN AUDITORIIS MAIORI
FELICI OMNINE EXORSVS
SACRO MANDATO SMI CONCERNITVM
OFFICII
IURIS PROFESSOR ORDINARIVS
CAROLVS DAVID WIPPERMANN
VIR CONSULTISSIMVS ET EXCELLENTISSIMVS
VERITATIS
NECESSARIIS REPOSITIS STUDIOSE
DE
GRATIONI INAVGVRALI
FELICIVS
IURIVM PROFESSOR ORDINARIVS ET CONSILIARIVS
BARCKHAVSEN
D. JOHANNES ARNOLDVS
ACADEMIAE HANNO-SCHLAVENBERGICAE
RECTOR

Veritatem omni studio &
animi contentione inuestigare, in-
uentam tenere & argumentis adsen-
sum prouocantibus corroborare, ad
alios denique proferre & latissime diffundere, siue
ore id fiat, siue calamo, primum viri sapientis &
eruditi officium est, cuiusque etiam studiorum
generi industriam laboremque suum consecrauerit.
Scrutatur veritatem reuelatam in sanctissimis Dei
oraculis Theologus; eandem in ferendis, expli-
candis, applicandis legibus præ oculis habet Iuris-
consultus; Medicus, siue conseruandæ, siue restau-
randæ

) 2

randæ

randæ sanitati velit consulere, de veris prosperæ & aduersæ valetudinis signis, de veris auxiliis & remediis sollicitus est; Philosophus, hoc est, sapientiæ studiosus, non potest non amare, in deliciis habere, & exoculari veritatem, absque qua nulla datur sapientia, quippe quæ consistit in veri & boni accurata cognitione, & vita ad veram, non simulatam virtutem & honestatem composita. Non adeo in profundo latitat veritas, vt inueniri non possit: neque tamen se temere offert supine negligentibus, aut pertinaciter reluctantibus, quos ignes fatui præiudicatarum opinionum in præcipitia abripunt. Multi inuenisse eam sibi videntur, sed nimis audacter pronunciant, vt olim Dogmatici: alii comprehendendi posse negant, vt Academici: alii semper quærunt, numquam vero desideratum thesaurum inueniunt, vt Sceptici. Infelices vero prorsus illi sunt, qui veritatem, ex ratione cognoscendam, & ex diuina reuelatione hauriendam, inter se opponunt, quum vtraque eundem habeat auctorem, patrem luminum, DEVM. Philosophia & Theologia concordia crescunt, discordia dilabuntur: distinguendæ sunt hæ scientiæ, rursus in mutuum auxilium consociandæ, numquam aduersa fronte inter se committendæ. Felicissime proinde progredietur veritatis studiosus, metamque sibi propositam insigni suo emolumento attinget, si & media veritatem inueniendi atque cognoscendi adhibeat sollicitus, & scopulos, qui in hocce cursu subinde occurrunt, declinet & præteruehatur. Numinis cultorem sincerum præcipue eum esse oportet, ne tenebræ intel-

intellectui offundantur, verumque lumen eripiant.
Deinde propter se ipsam & aliorum commoda pro-
mouenda amanda est veritas, non opum, non vanæ
gloriæ causa. Haud statim animus abiiciendus,
vbi res videtur impeditior, sed in aliud tempus
differendum scrutinium. Hoc qui facit, neruosque
ingenii intendit, ei multa semet offerent, antea non
satis cognita, grataque superueniet hora, quæ vix
sperabatur. Aliorum meditationes neutiquam
spernendæ, nec antiquiorum, nec recentiorum, sed
in subsidium adhibendæ. Felix est, qui aliorum hu-
meris insistens in longum prospicere, felicior, qui
omnia examinare, optimum eligere valet. Inter-
dum ad iudicii cohibitionem confugiendum, quod
dedecori sibi non ducit eruditus, hoc tamen medio
ad ignaviæ præsidium numquam vtitur. In pro-
ponenda veritate circumspiciendæ temporum ra-
tiones, & sæculi indoles. Non omnes homines, non
omnes ætates omnia ferre possunt. Præcedere so-
let lux crepera auroram, aurora Solis exortum.
Veritatis doctor cordatus est, ad alios iuuandos
promptus, intrepidus, vanosque & insulsos clamores
parum extimescit: non vero est temerarie audax,
strepitus non necessarios minime excitat, non fu-
mum ex fulgore, sed ex fumo lucem elicit. Sco-
puli, ad quos facile allidi potest, sunt præiudicatæ
opiniones. Has fugit cane peius & angue, hæc illi
sunt Scylla & Charybdis. Voluntatis corruptio
plerumque in culpa est, vt intellectus decipiatur.
Multi propendent in ignaviam, multi in superbiam,
rursus alii in idololatriam auctoritatis humanæ,
vnicæ

vnice considerantes, quis dicat, non quid dicatur. Viri celebres, quostamen non agnoscunt, nisi suæ glebæ adscriptos, omnia recte egregie scripserunt, locuti sunt; reliqui, citra rationem suspecti, volitant sicut vmbrae. Damnantur non lecti, multo minus intellecti; sententiam suam explicantes non audiuntur; inde prælia ex præliis in campo logomachiarum, & funestæ non raro publicæ tranquillitatis perturbationes. Superbi ad noua inclinant, modo sint paradoxa, & sæpenumero, vt videantur sapere, cælum vituperant, veteremque instaurant gigantomachiam. Ignauia, fœdæ superstitionis mater, vix credendam stragem veritati omnibus sæculis attulit: superstitione regnante exsulat sapientia, vel opprimitur; hac de throno deiecta veritas triumphat, luceque sua spectra & lemures dissipat. Nec tamen plane otiosa est superstitio: occupatur circa quisquillas, subtilitates barbære sonantes crepat, istisque artibus homines sibi addictos in admirationem & stuporem rapit. Dedit nobis hæc scribendi occasionem Vir Iurisconsultissimus, egregiaque rerum diuinarum atque humanarum scientia perpolitus, Dominus CAROLVS DAVID WIPPERMANN, qui Oratione publica eademque sollempni argumentum, quod in fronte huius nostræ inuitationis exhibemus, exponet vberius, atque erudite pertractabit. Testamento cavit ENGELBERTVS WIPPERMANN, I. V. L. & Ecclesiæ Metropolitanæ Bremensis Canonicus, centum abhinc annis, si paucos addas, vt reditus e certa quapiam pecuniæ summa, quam ex amplissimis facultatibus legauerat, Profes-

sori

fori Iuris e sua familia prognato, vel, si hic forte de-
ficeret, ex alia honesta stirpe oriundo, quotannis nu-
merarentur, rarissimo sane in Academiis Germaniæ
exemplo. Contulerunt, quibus testamenti cura de-
mandata erat, hoc beneficium in nostram, circa idem
tempus dedicatam. Iste vero Professoris locus quum
post obitum præclare meriti nostri KESTNERI va-
caret, ambiit prouinciam nouus noster Collega,
eandemque, clementissime annuente SERENISSI-
MO ATQVE CELSISSIMO PRINCIPE AC DO-
MINO DOMINO CAROLO HASSIAE
LANDGRAVIO PRINCIPE HERSFELDIAE
COMITE CATTIMELIBOCI DECIAE ZIEGEN-
HAINAE NIDDAE ATQVE SCHAVENBVIRGI
DOMINO ET NVTRITORE NOSTRO INDVL-
GENTISSIMO, propitio atque huic Musarum domi-
cilio felici, ita præfagit animus, fato obtinuit die XI
Nouembris clò lœcc XXIII, consuetis carimoniis
Collegio Professorum adscriptus die XXV eiusdem
mensis. Tueatur Deus Principem, pium, iustum,
clementem, felicem: seruet patriam, omni felicitat-
um genere locupletatam: protegat Academiam,
sanctissimum sapientiæ delubrum, omnesque in ea
docentes discentesque adflatu suo veræ pietatis &
piæ veritatis amore impleat atque perfundat.

P.P. die II Febr. clò lœcc XXIV.

atur
si suæ
erunt,
litant
minus
audi-
oma-
litatis
modo
pere,
anto-
; vix
actu-
el op-
phat,
amen
quis
isque
em &
occa-
erum
litus
NN
men-
exhi-
tabit.
PER-
Bre-
ucos
nma,
ofes-
fori

Rinkeln, Diss., 1722-35

X 247 87 69

RECTOR
ACADEMIAE HASSO-SCHAVENBURGICAE
IOANNES ARNOLDVS

PROFESSOR ORDINARIVS ET CONSILIARIVS
LIPPIACVS

VT
ORATIONI INAUGVRALI

DE
NECESSARIIS REQUISITIS STUDIOSI
VERITATIS

QVAM
CONSULTISSIMVS ET EXCELLENTISSIMVS
OLVS DAVID WIPPERMANN
IVRIS PROFESSOR ORDINARIVS
OFFICIUM

SACRO MANDATO SIBI CONCRETIVM
FELICI OMINE EXORSVRVS
IN AVDITORIO MAIORI

DIE IV FEBRVARII clo 1000 XXIV
PVBLICE RECITABIT

BENEVOLAM AVDIENTIAM FACIANT
PRIMQVE HANC ACADEMICAM SPLENDIDIOREM
REDDANT

QVE REIPVBLICAE PROCERES LITTERARVM
ORES CIVES ACADEMICOS OMNI STUDIO HV.
ANIMATE AFFECTV OFFICIOSE ET PERA-
MANTER INVITAT PROVOCAT.

1724, 1.
2

17

